

Mindenkiben ott a könyvmoly, csak fel kell ébreszteni!

Véget ért a Nagy olvasási kihívás a DEENK-ben. Egy évvel ezelőtt úgy csatlakoztunk az internetes kezdeményezéshez, hogy minden héten egy-egy ajánlót készítettünk az ötven kategória valamelyikéhez. Egy évvel, 34 listával és csaknem ezer könyvvel a hátunk mögött úgy érezzük, elérkezett az ideje, hogy mérleget vonjunk, s megnézzük, mit tanulhatunk ebből a nem mindennapi felhívásból.

A kihívás során végig arra törekedtünk, hogy megismerjük az olvasók véleményét: figyeltünk, kérdeztünk, beszélgettünk, és a végén egy rövid kérdőívet is szerkesztettünk. A válaszok és saját tapasztalataink alapján sikerült képet alkotni arról, milyennek látták őket, a kihívást teljesítők a könyvtár számára is újdonságot jelentő programot.

A versengés jó

Az első, amit viszonylag hamar megtudtunk: ez a fajta kihívás is csak úgy izgalmas, ha igazi tétje van. Az első listák elkészítése után sokan érdeklődtek, hogy milyen módon szándékoznak jutalmazni a legkitartóbbakat, azokat, akik a legtöbb könyvet olvassák majd el.

Kitaláltuk hát a pontgyűjtő könyvjelzőt: ennek hátoldalán egy listába írhatta mindenki a már teljesített szempontokat és a hozzá tartozó könyveket, amit a könyvtárosok egy-egy kis matricával „hitelesítettek”.

A legtöbb matricát gyűjtők természetesen jutalomban részesültek. A fődíjat, az 5000 Ft értékű könyvutalványt **Matolay Orsolya** 5. éves orvostanhallgató nyerte, aki tökéletesen tervezett menetrend szerint „dolgozott”, és az év végére maradéktalanul teljesítette a kihívást, hiszen mind az 50 könyvet elolvasta. A második helyezett **Szabó Zoltán** környezetmérnök hallgató lett 38 könyvvel, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára **Ratkai Mária** magyar szakos hallgató állhatott 36 könyv elolvasása után. Zoltán 3000, Mária pedig egy 2000 Ft értékű könyvvásárlási utalvánnyal lett gazdagabb, amihez szívből gratulálunk.

A könyveket még mindig a polcokon keresik

Az ajánlókat a könyvtár weboldalán létrehozott, most is elérhető listákban tettük közzé, melyekben a könyv borítója és adatai mellett a *fűlszöveg* is helyet kapott. Ez utóbbi igen hasznosnak bizonyult, mert sokak számára megkönnyítette a választást. Ennek ellenére a

Matolay Orsolya

Szabó Zoltán

Ratkai Mária

legtöbbször úgy nyilatkoztak, hogy bár ismerték és használták is a webes listákat, elsősorban mégis a könyvtárban, az ajánlópolcok előtt állva böngésztek, s így választottak maguknak olvasnivalót. Ezt maguk a könyvtárosok is megerősíthetik, hiszen a polcok igen népszerűek, ezért maradtak ott a kihívás lezárta után is. Úgy tűnik, hogy a könyvespolcon való keresgélés varázsát a legnagyobb technikai vívmányok sem képesek pótolni.

A Facebook a kultúra szolgálatában

Ki gondolta volna, hogy a legnagyobb közösségi háló ilyen kiváló lehetőségeket teremt az olvasáskultúra terjesztésében? Pedig a kihívás és a Facebook már a kezdetektől szorosan összefonódik. Állítólag maga az ötlet is Mark Zuckerberg fejéből pattant ki, s természetesen a dolog népszerűsítésében is nagy szerepet játszott a közösségi oldal. Nem véletlen, hogy mi is ide helyeztük kommunikációnk fő vonalát. A játékhoz két eseményt, egy tavaszi és egy őszi periódust hirdettünk meg, melyből a csatlakozók folyamatosan értesültek a listák megjelenéséről és a legújabb fejleményekről. Zoltán is folyamatosan figyelte a posztokat és követte az ajánlók megjelenését, így a könyvtárba érve már pontosan tudta, mit is keres. Mindez arra sarkall minket, hogy a jövőben is tudatosan használjuk a közösségi médiában rejlő lehetőségeket.

Nemcsak érdekes, hasznos is volt

Az ajánlók összeállításakor kettős feltételnek kellett megfelelnünk: egyrészt az egyes listák-

ból nem hagyhattuk ki a „kötelezőket”, másrészt igyekeztünk az újdonság erejével hatni, kevésbé ismert műveket is felsorakoztatni. Az 5. listából („a címében számjegyek szerepelnek”) így nem maradhatott ki az 1984, de sok olyan könyv is bekerült, amit sokan nem ismertek korábban. Nyertesünk, Orsolya szerint éppen ez a kategória volt az egyik, amihez a legnagyobb segítséget kapta tőlünk. Mária megemlíttette, hogy több olyan mű is akadt a listákban, mely kötelező irodalom a szakján, így a kihívással lényegében két legyet ütött egy csapásra. Minden nyertes elmondta, hogy a listákban szereplő könyvek alapján további művek is a látókörükbe kerültek. Külön sikerként könyvelem el, hogy Zoltán az ajánlók miatt lett Rejtő Jenő rajongója, akitől már korábban is olvasott, de most nyílt alkalma alaposabban megismerni a ponyva koronázatlan királyának életművét.

Nyertesünk ezt megelőzően még nem vettek részt hasonló játékban, s most is a könyvtár csatlakozása miatt döntöttek úgy, hogy belevágnak. Nem hiszem, hogy van könyvtár, mely többet kívánhatna magának annál, mint hogy olvasóinak olyan ösztönzést ad, mely könyvek tucatjainak elolvasásához, korábban nem ismert szerzők és munkák megszeretéséhez vezet.

És mi a legfontosabb tanulság számunkra? Az, hogy bár az egyetem hallgatói elsősorban szakirodalomért és tanulni járnak a könyvtárba, de mindenki ott él az igazi könyvmoly, akit jó programokkal bárkiben felébreszthetünk. Rajtunk nem fog múlni!

Petrő Leonárd

Az Egyetemi Életben eddig megjelent cikkeink elérhetők a DEA-ban.